

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger.
Af miljøministeren (Connie Hedegaard).

(Fremsat 1/2 2007. Første behandling 13/3 2007. Betænkning 18/4 2007. Ændringsforslag nr. 14-16 af 30/4 2007 uden for betænkningen af miljøministeren (Connie Hedegaard)).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 3 ændringsforslag af miljøministeren (Connie Hedegaard).

Formanden:

Miljøministeren har meddelt mig, at hun ønsker at tage de af hende stillede ændringsforslag nr. 3, 4 og 6 i udvalgets betænkning tilbage. Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag? (*Ophold*). Da dette ikke er tilfældet, er ændringsforslagene bortfaldet.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Johs. Poulsen (RV):

Under den forrige debat om universitetsloven anvendte Enhedslistens ordfører udtrykket, at der var tale om en antidemokratiserings- og centraliseringslov. Det er en betegnelse, der meget

udmærket også kan hæftes på L 145 og den opfølgende lovgivning, som vil komme til efteråret, i og med at den introducerer en lovgivning, som afskaffer en decentral demokratisk styret sektor og erstatter det med en central styring i form af et vandtilsyn, der nu er blevet omdøbt til et forsyningssekretariat, som via prislofter og embedsmænd fremover skal sørge for styringen. Så der kan man godt bruge udtrykket, at man afdemokratiserer, og at man centraliserer. Det er vel et meget eklatant udtryk for det, man her lægger op til.

Kl. 10.55

Det interessante er, at samtidig med at man laver og gennemfører en central styring på området, sker det i en kontekst, hvor der ikke er nogen som helst i branchen, ikke en eneste, som på noget tidspunkt har efterspurgt den styringsmodel. Det, branchen har diskuteret, er en modernisering af sektoren, hvor de på nogle områder fik lejlighed til at lave en forskning, en bedre miljøledelse, en benchmarking. Alt det kunne man meget nemt lave i en minireform af området uden at lave den overordnede styringsmodel, som man nu trækker ned over dem, og som uden nogen diskussion er en centralisering. Det synes vi i Det Radikale Venstre er meget, meget underligt.

Men det, jeg vil tale om i dag, er, at vi ikke desto mindre lidt ligesom ved universitetsloven har stillet et ændringsforslag, der skal mindske de værste virkninger af loven. Det er sådan, at man fra aktørerne har sagt: Kan vi i det mindste ikke få lov til at lave om på vores egne strukturer inden for vores eget forsyningsområde i enkelte kommuner, uden at vi skal belastes med en statsafgift? Nej, er svaret, for der er indgået en aftale på det her område, også dér skal der slippe en statsafgift.

Det bliver helt grotesk, når man så hører, at de, der har argumenteret for, at den her lovgivning nu skal introduceres, først og fremmest siger, at det var meningen, at den skulle forhindre salg af vandforsyninger fremover. Jamen hvis man vil forhindre det, skulle man jo bare stille forslag om, at det ikke kan lade sig gøre, og så var det forhindret. Det, man gør, er tværtimod, at man nu sikrer, at det kan lade sig gøre. Det eneste, der introduceres, er bare, at man skal have en statsafgift på 40 pct., hvis salgene rent faktisk finder sted.

Med andre ord: Motivet er et eneste, nemlig at få en statsafgift introduceret på salg af vandforsyninger, hvad enten de er kommunale eller

andelsejede. Det er da også fra Finansministeriet, at man skal se initiativet komme. Så man kan sige, at hvis flertallet går videre med lovgivningen og ikke støtter ændringsforslaget, introduceres her sådan en slags statslig selskabstømnings.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, 2, 14 og 15 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 11 stemte for, 95 imod.

Ændringsforslag nr. 16 og 7-13 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om at gå foran på kemikalieområdet ved indførelse af forbud mod bromerede flammehæmmere.

Af Rune Lund (EL) m.fl.

(Fremsat 20/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det siger sig selv, at regeringen formentlig ligesom alle andre partier deler forslagsstillernes bekymring for de stoffer, vi taler om her, men vi kan alligevel ikke anbefale, at man støtter forslaget.

De bromerede flammehæmmere er et internationalt problem. Derfor skal det også tackles internationalt, og i første række skal det tackles gennem EU. Forslaget retter sig mod de stoffer, der hedder deka-BDE, TBBPA, HBCDD, og det er altså anvendelsen i forbrugerprodukter, og for alle de tre stoffer gælder, at de kun anvendes i en meget, meget lille dansk produktion, og at langt størstedelen findes i importerede produkter.

Kl. 11.00

Regeringen har sammen med Europa-Parlamentet anlagt sag mod Kommissionen for midlertidigt at have undtaget deka-BDE fra forbud mod dets anvendelse i elektriske og elektroniske produkter, det såkaldte RoHS-direktiv. Det skulle være trådt i kraft sidste år. Som sagt har vi altså anlagt sag, for så vidt angår det her punkt. Anvendelsen i elektronik udgør langt størstedelen af den samlede anvendelse af stoffet, nemlig over 80 pct. af hele anvendelsen inden for EU's område. Der forventes en afgørelse på den retssag inden for et års tid.

Så er det jo rigtigt, som det også fremgår af beslutningsforslaget her, at Sverige har valgt at forbyde anvendelsen af deka-BDE i andre produkter end de produkter, der er omfattet af RoHS-direktivet, og i biler. Det fremgår af det svenske beslutningsgrundlag, at der ikke er konkret viden om, hvor udbredt anvendelsen rent faktisk er.

For at få nærmere viden om det – vi vil trods alt gerne basere reguleringen på viden – har Miljøstyrelsen fået udarbejdet en rapport om anvendelsen af deka-BDE i produkter, der ikke er omfattet af reglerne om forbud i elektronik m.v. Den viser, at der kun er tale om et meget lille forbrug, nemlig i størrelsesordenen nogle få hundrede kilo i importerede produkter. Derudover er stoffet brugt i et par enkeltstående produktioner, som er eksporteret.

Derfor vil det ikke gøre nogen forskel for vores miljøbelastning, om der indføres et forbud mod deka-BDE i forbrugerprodukter i Danmark eller ej, og dansk enegang på området må derudover forventes at svække den danske position, den danske troværdighed i retssagen mod Kommissionen. Det skulle man jo ikke rigtig synes at nogen kunne have interesse i.

Jeg har bedt Miljøstyrelsen om at tage kontakt til de få virksomheder herhjemme, der importerer produkter med deka-BDE, som ikke er omfattet af RoHS-direktivet, for at få dem til at finde nogle andre løsninger uden brug af deka-